

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Obo/32/2013
Identifikačné číslo spisu:	6007201265
Dátum vydania rozhodnutia:	20.03.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Darina Ličková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:6007201265.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Ličkovej a členiek senátu JUDr. Anny Markovej a JUDr. Jany Hullovej, v právnej veci žalobcu: Ing. Ladislav Kokavec, J. Várgu 16, 984 01 Lučenec, správca úpadcu Investičný fond PSIPS, a. s. "v likvidácii", so sídlom Rudlovská cesta 85, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 30 230 217 (predtým Investičný fond PSIPS, a. s. "v likvidácii", Rudlovská cesta 85, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 30 230 217), proti žalovaným: 1/ Ing. Oliva Naništová, Limbová č. 3058/20, 010 07 Žilina - Solinky, zast. Mgr. Vladimírom Šárnikom, advokátom, so sídlom Západný rad 39, 811 04 Bratislava, 2/ Privatbanka, a. s., so sídlom Einsteinova 25, 841 01 Bratislava, IČO: 31 634 419, o zaplatenie 255 534,28 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej 1/ proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 18. februára 2013, č. k. 34 Cbi/31/2009-453 a uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. júna 2013, č. k. 34 Cbi/31/200-508, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k.:34 Cbi/31/2009-453 z 18. februára 2013 v časti, ktorou bola žalovaná 1/ zaviazaná zaplatiť žalobcovi sumu 68 281,70 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 6% p. a. od 7. decembra 2005 do zaplatenia, p o t v r d z u j e .

Vo zvyšku odvolanie žalovanej 1/ o d m i e t a .

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 34 Cbi 31/2009-508 z 28. júna 2013 p o t v r d z u j e .

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 18. februára 2013, č. k. 34 Cbi/31/2009-453 zaviazal žalovanú 1/ zaplatiť žalobcovi sumu 68 281,70 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 6% p. a. od 7. decembra 2005 do zaplatenia, vo zvyšku voči žalovanej 1/ žalobu zamietol a zamietol žalobu voči žalovanému 2/. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa vyplýva, že žalobca (pôvodne označený JUDr. Miroslav Háber, správca konkurznej podstaty Investičný fond PSIPS, a. s. „v konkurze“, Banská Bystrica, potom Investičný fond PSIPS, a. s. „v likvidácii“, Banská Bystrica) sa žalobou, doručenou súdu 18. septembra 2006, domáhal proti žalovanej 1/ zaplatenia sumy 5 681 092,34 Sk (188 577,72 Eur) spolu s úrokom z omeškania vo výške 6% p. a. od 7. decembra 2005 do zaplatenia a sumy 2 017 133,29 Sk (66 956,56 Eur) spolu s úrokom z omeškania vo výške 6% p. a. za obdobie od 7. decembra

2005 do zaplattenia a náhrady trov konania.

Písomným podaním, doručeným súdu 4. decembra 2008, rozšíril žalobca žalobu aj o žalovaného 2/ Privatbanka, a. s., Bratislava a požiadal súd o jej pripustenie do konania podľa § 92 ods.1 O. s. p.

Súd prvého stupňa uznesením č. k. 34 Nccb/21/2007 z 13. januára 2009 návrhu žalobcu vyhovel, ako aj vyhovel a pripustil zmenu žaloby v zmysle návrhu žalobcu zo 4. decembra 2008.

Žalobca v žalobe uviedol, že uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 14. apríla 2000, č. k. 51-24 K 83/00 bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu Investičný fond PSIPS, a. s., Banská Bystrica a za správcu konkurznej podstaty bol ustanovený JUDr. Miroslav Háber. Konkurzný súd opatrením zo 16. septembra 2004, č. k. 51-24 K 83/00-1049 ustanovil žalovanú 1/ Ing. Olivu Naništovú do funkcie osobitného správcu konkurznej podstaty, ktorá okrem iného dostala aj výlučné dispozičné práva ku všetkým bankovým účtom úpadcu. Predmetné opatrenie bolo zrušené rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, čím funkcia osobitnej správkyni v danom konaní zanikla a vznikla jej povinnosť odovzdať správu konkurznej podstaty žalobcovi ako správcovi konkurznej podstaty. Žalovaná 1/ 27. mája 2005 ako osobitná správkynia konkurznej podstaty uzavrela v mene úpadcu s Privatbankou, a. s., Bratislava, Rámcovú zmluvu o zriaďovaní štruktúrovaných nadlimitných termínovaných vkladov. V nadväznosti na túto rámcovú zmluvu žalovaná 1/ zriadila štruktúrovaný nadlimitný termínovaný vklad, na ktorom sústredila peňažné prostriedky patriace do konkurznej podstaty úpadcu, čo dokazuje confirmácia zo 6. júna 2005. Z predmetnej confirmácie je zrejmé, že žalovaná 1/ vložila 1. júna 2005 na termínovaný vklad peňažné prostriedky z konkurznej podstaty úpadcu vo výške 159 850 000,-- Sk (5 306 047,93 Eur), pričom deň splatnosti termínovaného vkladu bol stanovený na 1. júna 2007 (viazanosť vkladu teda bola dohodnutá na 2 roky). Banka garantovala ku dňu splatnosti vkladu len istinu vloženého vkladu a úrokový výnos 0,16% p. a., t. j. celková garantovaná suma v deň splatnosti mala predstavovať len sumu 160 361 520,-- Sk (5 323 027,28 Eur), a to za predpokladu, že počas trvania termínovaného vkladu nedôjde k predčasnému ukončeniu termínovaného vkladu. Z confirmácie vyplýva, že v prípade predčasnej výpovede vkladu musí klient zaplatiť banke sankciu za predčasné ukončenie časti vkladu a v takom prípade banka negarantuje ani minimálnu sumu 160 361 520,-- Sk (5 323 027,28 Eur).

Z confirmácie zo 7. decembra 2005 potvrdzujúcej predčasné ukončenie štruktúrovaného nadlimitného termínovaného vkladu vyplýva, že žalovaná 1/ termínovaný vklad predčasne ukončila 7. decembra 2005 a musela banke zaplatiť sankciu za predčasné ukončenie 5 681 092,34 Sk (188 577,72 Eur) a v prospech bežného účtu úpadcu bola vyplatená suma 154 276 180,29 Sk (5 121 031,01 Eur), čo predstavuje priamy úbytok peňažných prostriedkov o sumu 5 573 819,71 Sk (185 016,91 Eur). Konanie žalovanej 1/ preto možno kvalifikovať ako hrubé porušenie odbornej starostlivosti pri výkone funkcie osobitnej správkyni konkurznej podstaty úpadcu Investičný fond PSIPS, a. s. Žalovaná 1/ zdôvodnila zrušenie termínovaného vkladu bez ohľadu na hroziacu pokutu v Správe o stave konkurznej podstaty úpadcu zo 6. marca 2006 tým, že túto povinnosť jej uložil údajne súd uznesením č. k. 51-24 K 83/00-1704, a to tak, „aby výťažok zo speňaženia, pripadajúci na uspokojenie veriteľov, bol uložený na depozitnom účte v banke“. Žalobca považuje tvrdenie žalovanej 1/ za zavádzajúce, pretože konkurzný súd vôbec nestanovil žalovanej 1/ povinnosť zrušiť termínovaný vklad v banke a už vôbec nie s ohľadom na negatívne dôsledky s tým spojené. Predmetné uznesenie uložilo žalovanej 1/ povinnosť zabezpečiť „úschovu peňažných prostriedkov“ a povinnosť odovzdať správu peňažných prostriedkov za určených podmienok likvidátorovi, ktorý však ustanovený nebol. Toto uznesenie sa nikdy nestalo právoplatným a tým ani vykonateľným. Žalovaná 1/ tak zanedbala aj prevenčnú povinnosť podľa § 415 Občianskeho zákonníka a svojím konaním spôsobila úpadcovi škodu vo výške minimálne 5 681 092,34 Sk (188 577,72 Eur), čo je priama škoda a ušlý zisk predstavuje ušlý úrok od 1. júna 2005 do 7. decembra 2005.

Žalobu žalobca vo vzťahu na žalovaného 2/ žiadal, aby súd s poukazom na § 33 ods. 1 písm. d/ ZKV, rozhodol ako predbežnú otázku platnosti tej časti právnych úkonov uzatvorených medzi žalovanou 1/ a žalovaným 2/, v ktorých bola dojednaná sankcia z dôvodu predčasného ukončenia termínovaného vkladu. S poukazom na § 33 ZKV je možné kvalifikovať zmluvne dohodnuté sankcie ako sankcie v

rozpore s týmto ustanovením a konfirmáciou v časti pre prípad predčasného ukončenia termínovaného vkladu (6. júna 2005, 7. decembra 2006). V tomto smere dal na rozhodnutie súdu žalobca platnosť časti zmluvy - konfirmácie a jej prípadný rozpor so zákonom.

Žalobca požiadal o pripustenie zmeny žaloby tak, že žalovaná 1/ je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu škody sumy uvedené v žalobe, alebo aby súd určil, že konfirmácia uzatvorená 6. júna 2005 osobitnou správkyňou konkurznej podstaty a Privatbankou, a. s., Bratislava, je v časti dohodnutých zmluvných podmienok o sankciách pri predčasnej výpovedi vkladu neplatná. Ďalej žiadal určiť, že konfirmácia, uzatvorená 7. decembra 2005, je v časti zmluvne dohodnutej sankcie za predčasné ukončenie termínovaného vkladu v celkovej výške sankcie 188 577,72 Eur neplatná a zaviazat žalovaného 2/ zaplatiť titulom bezdôvodného obohatenia žalobcovi sumu 188 577,72 Eur s úrokom z omeškania 6% p. a. od 7. decembra 2005 do zaplattenia, žalovanú 1/ na náhradu škody v sume 66 956,56 Eur spolu s úrokom z omeškania 6% p. a. od 7. decembra 2005 do zaplattenia a žalovaným uložiť povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy konania.

Žalovaná 1/ uviedla, že v žiadnom prípade neodborne alebo neúmyselne, resp. úmyselne nespôsobilá žiadnu škodu. Za osobitnú správkyňu konkurznej podstaty bola ustanovená, lebo SKP nepostupoval s odbornou starostlivosťou. Mala záujem na ochrane finančných prostriedkov v konkurze, konkurzný sudca jej neprikázal uložiť predmetné finančné prostriedky konkrétne do Privatbanky, a. s. Urobila tak z vlastnej vôle, keďže ani jedna z oslovených bánk negarantovala po dobu vkladu celú vloženú istinu. Čo sa týka doby, na ktorú finančné prostriedky poskytla žalovanému 2/, túto mala za primeranú, keďže bola presvedčená, že do tejto doby nebude konkurz skončený. Jedinou chybou, ktorú urobila, bolo, že po doručení uznesenia o zrušení konkurzu (cca 3 týždne) oznámila to žalovanému 2/ a požiadala ho, aby jej doporučil čo najmenej bolestivý krok tak, aby boli peniaze pripravené pre všetkých veriteľov. Podľa konfirmácie zo 7. decembra 2005 žalovaný 2/ potvrdil, že realizuje navrhovaný postup v prospech úpadcu tak, že prevádza peňažné prostriedky na účet nazvaný Konfirmácia ako typ obchodu - prijaté depozitum. Výška úroku bola dohodnutá v absolútnej hodnote 4 474 120,-- Sk (148 513,57 Eur). Táto operácia nasledovala po tom, ako predčasne ukončila štruktúrovaný nadlimitný termínovaný vklad, a žalovaný v 2. rade si sám zrazil sankčný poplatok a pripísal dohodnutý úrok. Ďalej žalovaná 1/ spochybnila aktívnu legitimáciu žalobcu.

Žalovaný 2/ považoval tvrdenie žalobcu za neopodstatnené a nemajúce oporu v zákone a taktiež vzniesol námietku premĺčania.

Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní konštatoval, že Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 51-24K 83/00 dňa 14. apríla 2000 vyhlásil konkurz na majetok dlžníka Investičný fond PSIPS, a. s., Banská Bystrica a za správcu konkurznej podstaty ustanovil JUDr. Miroslava Háberu. Opatrením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 51-24K 83/00-1049 zo 16. septembra 2004 bola ustanovená Ing. Oliva Naništová za osobitnú správkyňu konkurznej podstaty pre odbory správy - správa a vymáhanie pohľadávok proti podstate - evidencia a oceňovanie majetku v konkurznej podstate - vedenie účtovníctva - zabezpečovanie financovania konkurznej podstaty, úhrada pohľadávok proti podstate, výdavkov konkurznej podstaty a zabezpečovanie a vyradenie registratúrnych záznamov vrátane archivačných služieb a správa archívu. Zároveň súd vo výroku opatrenia určil, že osobitná správkyňa preberá výlučné dispozičné práva ku všetkým účtom v bankách, na ktorých boli, sú alebo budú sústredené peňažné prostriedky zahrnuté do konkurznej podstaty, získané z jej speňazenia alebo inou činnosťou, vrátane všetkých oprávnení, ktoré sa týkajú určenia alebo zmien podpisového vzoru.

Vyššie uvedené opatrenie súdu prvého stupňa bolo rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6M Obdo 4/2005 dňa 22. februára 2006 zrušené.

Žalovaná 1/ dňa 27. mája 2005 uzatvorila s Bankou Slovakia, a. s., Bratislava (pôvodné obchodné meno žalovaného 2/) Rámcovú zmluvu o zriaďovaní štruktúrovaných nadlimitných termínovaných vkladov, predmetom ktorej bola dohoda zmluvných strán o zriaďovaných štruktúrovaných nadlimitných termínovaných vkladov v banke pre klienta na základe akceptácie bankou navrhnutých podmienok

vkładu, a to spôsobom ustanoveným v tejto zmluve.

Podľa čl. III bod 1 garantovaný úrokový výnos ŠNTV je fixný výnos, ktorý je garantovaný bankou bez ohľadu na splnenie ďalších podmienok.

Bod 2 variabilný úrokový výnos je výnos, ktorý banka vyplatí klientovi po splnení všetkých podmienok dohodnutých pri uzatváraní ŠNTV. Podmienky obsahuje confirmácia ŠNTV.

Dňa 6. júna 2005 žalovaná 1/ zriadila Štruktúrovaný nadlimitný termínovaný vklad, na ktorom sústredila peňažné prostriedky patriace do konkurznej podstaty úpadcu, čo potvrdila Confirmácia zo 6. júna 2005 istina vkladu 159 850 000,-- Sk, valuta vkladu 1. júna 2005, deň splatnosti vkladu 1. júna 2007. Garancia vkladu: 100% istiny vkladu v Deň jeho splatnosti, garantovaný úrokový výnos 0,16% p. a. vyplácaný jednorazovo v Deň splatnosti vkladu alebo pri predčasnom ukončení vkladu alebo jeho časti. Celkovo garantovaná suma v Deň splatnosti vkladu bola dohodnutá na sumu 160 361 520,-- Sk, ak nedôjde k predčasne ukončenému vkladu alebo jeho časti. Variabilný úrokový výnos 6% z istiny vkladu, ak Podkladové aktívum neprekročí Bariérové hodnoty počas doby pozorovania. Ak bude prekročený, variabilný úrokový výnos nebude vyplatený, Doba pozorovania bola dohodnutá od 6. júna 2005 do 6. septembra 2005.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 51-24 K 83/00-1704 zo 16. novembra 2005 zrušil konkurz vyhlásený na majetok Investičný fond PSIP, a. s., Banská Bystrica a uložil osobitnej správkyňi, aby dokončila fyzickú a dokladovú inventúru majetku a reštrukciu účtovníctva, neodkladne vykonala rozvrh pohľadávok proti podstate a konkurzného veriteľa Sociálna poisťovňa. Zároveň uviedol, že toto uznesenie je vykonateľné až po jeho právoplatnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky predmetné uznesenie zrušil uznesením sp. zn. 6 Obo 16/2006 dňa 6. februára 2006.

Žalovaná 1/ predčasne ukončila so žalovaným 2/ dňa 7. decembra 2005 Štruktúrovaný nadlimitný termínovaný vklad a uzatvorila so žalovaným 2/ novú confirmáciu s vkladom 154 280 000,-- Sk pri úrokovej sadzbe 2,9% a so splatnosťou 7. decembra 2006. Dňa 7. decembra 2006 bola na bežný účet úpadcu prevedená suma 157 908 000,-- Sk (istina 154 280 000,-- Sk, úroky 3 624 038,-- Sk mínus daň 850 082,-- Sk).

Súd prvého stupňa posúdil predmetnú vec podľa ust. § 8 ods. 2, § 9 ods. 1 a § 33 ods. 1 písm. d/ ZKV, § 420 ods. 1, § 451 ods. 1, 2, § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 391 ods. 1 Obchodného zákonníka a dospel k názoru, že za porušenie právnej povinnosti, vznikom škody a zavinením žalovanej 1/ boli splnené všetky predpoklady vzniku občiansko-právnej zodpovednosti za škodu, keď zriadila u žalovaného 2/ taký termínovaný vklad, ktorého predčasným ukončením hrozila vysoká sankcia už aj s poukazom na objem vložených finančných prostriedkov. Predčasným ukončením ŠNTV vznikla škoda na majetku patriaceho do konkurznej podstaty úpadcu, a to vo výške 5 681 092,34 Sk (188 577,72 Eur), pričom existencia príčinnej súvislosti medzi porušením povinnosti a vznikom škody je zriadenie termínovaného vkladu s možnosťou vysokej sankcie a jeho následné predčasné zrušenie, čoho následok bola povinnosť zaplatiť žalovanému 2/ sankciu, čím konkurznej podstate úpadcu vznikla škoda v priamej príčinnej súvislosti s takýmto chovaním žalovanej 1/. Zavinenie žalovanej spočíva v tom, že sama takýto produkt vybrala a podpísala.

K tvrdeniu žalovanej 1/, že predčasne ukončila predmetný vklad z dôvodu potreby finančných prostriedkov na uspokojovanie veriteľov vzhľadom na rozhodnutie súdu o zrušení konkurzu, súd prvého stupňa nemohol prihliadnuť. Z uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 51-24 K 83/00-1704 zo 16. novembra 2005 takáto povinnosť pre žalovanú 1/ nevyplýva a že ak by aj toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť, v jeho výroku bolo jasne uvedené, že nadobudne vykonateľnosť až po jeho právoplatnosti. Preto mal prvostupňový súd za nesporné, že žalovaná nemala dôvod predčasne ukončovať predmetný ŠNTV uzatvorený so žalovaným 2/, keďže uznesenie o zrušení konkurzu nenadobudlo právoplatnosť a bolo rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zrušené. Súd

prvého stupňa pritom poukazuje na výpoveď žalovanej 1/, ktorá ukončenie a vybratie finančných prostriedkov cca 3 týždne po zrušení konkurzu krajským súdom označila ako jedinú chybu, ktorú spravila.

Prvostupňový súd pri posudzovaní predmetu sporu vzal do úvahy aj skutočnosť, že žalovaná 1/ pri zrušení predmetného termínovaného vkladu hneď 7. decembra 2005 uzatvorila so žalovaným nadlimitný termínovaný vklad, kde vložila istinu vo výške 154 280 000,-- Sk s úrokovou sadzbou 2,9% p. a. so splatnosťou 7. decembra 2006. V deň ukončenia termínovaného vkladu boli pripísané úroky z tohto vkladu vo výške 4 474 120,--Sk (148 513,57 Eur), z ktorých bola odpočítaná daň vo výške 850 082,-- Sk (28 217,55 Eur). Termínovaný vklad bol automaticky ukončený a kreditné úroky vo výške 3 624 038,--Sk (120 296,02 Eur) spolu s istinou 154 280 000,-- Sk (5 121 157,80 Eur) boli prevedené na bežný účet úpadcu. Túto skutočnosť súd prvého stupňa zohľadnil, a preto pri stanovení výšky škody od sumy 5 681 092,34 Sk odpočítal sumu 3 624 038,-- Sk a stanovil, že škoda, ktorú žalovaná 1/ žalobcovi spôsobila predčasným ukončením ŠNTV, je vo výške 2 057 054,34,-- Sk (68 281,70Eur).

Návrh žalobcu na náhradu ušlého zisku od 1. júna 2005 do 7. decembra 2005 vo výške 2 017 133,29 Sk (66 956,56 Eur) ako prírastok k istine 159 850 000,-- Sk, ak by žalovaná 1/ uložila predmetnú sumu na bežný termínovaný účet s dobou viazanosti 1 mesiac, súd zamietol, nakoľko žalobca tieto skutočnosti nepreukázal, napr. vývojom priemerných úrokových mier z korunových vkladov.

Žalobu, smerujúcu voči žalovanému 2/ z titulu neplatnosti konfirmácii zo 6. júna 2005 a 7. decembra 2005, v časti zmluvne dohodnutej sankcie za predčasné ukončenie termínovaného vkladu a vydanie bezdôvodného obohatenia, súd zamietol žalobcov návrh voči žalovanému 2/ po preskúmaní námietky premĺčania, ktorú vzniesol žalovaný 2/.

Žalobca podal žalobu, došlú na súd prvého stupňa 18. septembra 2006, proti žalovanej 1/.

Písomným podaním, doručeným súdu 4. decembra 2008, rozšíril žalobca svoju žalobu aj na žalovaného 2/. Prvostupňový súd uznesením sp. zn. 34 Nccb/21/2007 z 13. januára 2009 pripustil do konania na strane žalovaného spoločnosť Privatbanka, a. s., Bratislava, ako žalovaného 2/, ako aj zmenu žaloby v zmysle návrhu žalobcu zo 4. decembra 2008.

Súd posúdil premĺčaciu dobu na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 107 Občianskeho zákonníka (vzťah žalovanej 1/ a žalovaného 2/ neposudzoval ako vzťah medzi podnikateľmi) a dospel k záveru, že uplatnená námietka premĺčania je dôvodná, a preto žalobu, smerujúcu voči žalovanému 2/, zamietol.

O trovách konania stanovil súd, že bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Žalovaná 1/ podala proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote odvolanie a navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu žalobcu voči žalovanej 1/ zamietne z týchto dôvodov:

Zmluvy o termínovanom vklade obsahovali sankciu - zmluvnú pokutu za predčasné ukončenie vkladu. Na daný právny vzťah sa teda vzťahovalo ust. § 33 ods. 1 písm. d/ ZKV, podľa ktorého z uspokojenia sú vylúčené mimozmluvné alebo zmluvné sankcie, postihujúce majetok úpadcu, ak nárok na ne vznikol, boli uložené alebo prirástli po vyhlásení konkurzu.

Žalovaný 2/ si stiahol peňažné prostriedky vo výške 188 577,72 Eur (5 681 092,34 Sk) ako zmluvnú pokutu za predčasné ukončenie vkladu v rozpore s § 33 ods. 1 písm. d/ ZKV, čím sa bezdôvodne obohatil. Takéto konanie žalovaného 2/ by mohlo mať až trestnoprávny rozmer.

Odvolateľka má za to, že je neprípustné, aby prišlo ku kumulácii nárokov žalobcu jednak z titulu náhrady škody od žalovanej 1/ a z titulu bezdôvodného obohatenia od žalovaného 2/. O náhrade škody možno uvažovať jedine v súvislosti s konaním bývalého správcu konkurznej podstaty, ktorý včas neuplatnil na

súde nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia.

Odvolateľka má za to, že súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil dĺžku premlčacej doby, keď aplikoval § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka a nie § 397 Obchodného zákonníka. Súd sa preto mal meritórne zaoberať uplatneným nárokom voči žalovanému 2/.

Žalovaná ďalej uviedla, že ak súd považuje vznik povinnosti zaplatiť žalovanému 2/ sankciu, ide z jeho strany o nesprávne právne posúdenie veci. Reálne nikdy nedošlo ku vzniku škody na majetku konkurznej podstaty vo výške 5 681 092,34 Sk v dôsledku konania žalovanej 1/. Zato, že došlo k premlčaniu nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, však nemôže zodpovedať žalovaná 1/. Výška úroku z omeškania 6% p. a. od 7. decembra 2005 do zaplattenia, na ktorú bola žalovaná zaviazaná napadnutým rozsudkom, je nesprávna, pretože 7. decembra 2005 žiadna škoda nevznikla a splatnosť nároku na náhradu škody - čas plnenia nebol určený dohodou ani právnym predpisom. Žalovaná 1/ by sa tak mohla dostať do omeškania prvý deň po tom, čo ju žalobca vyzval na plnenie.

V prípade, že by aj žalovaná 1/ spôsobila škodu, uloženie povinnosti nahradiť škodu v plnom rozsahu je v rozpore s princípmi spravodlivosti a súd mal aplikovať § 450 OZ, ktoré ukladá súdu povinnosť primerane znížiť náhradu škody z dôvodov hodných osobitného zreteľa. Dôvody osobitného zreteľa sú nevedomá neobstarlivosť, žalovaná 1/ je dôchodkyňa, ktorej majetkové pomery sú výrazne nepriaznivé, žalobca je právnická osoba a konkurz na neho bol už v roku 2010 zrušený a vzhľadom na celkové majetkové pomery poškodeného sú následky pre žalobcu minimálne, výška škody, na ktorú bola žalovaná 1/ súdom zaviazaná, má pre ňu fatálne a doživotné majetkové následky.

Ďalej uviedla, že rozhodnutie súdu je nedostatočne odôvodnené. Súd sa nevysporiadal s tvrdením žalovanej 1/, že by nepristúpila k predčasnému zrušeniu termínovaného vkladu so sankciou, pokiaľ by vedela, že nedôjde k pripísaniu variabilného úroku z dôvodu prekročenia barierových hodnôt počas doby pozorovania. Teda žalovaný 2/ neposkytol žalovanej 1/ informácie, majúce podstatný vplyv na jej rozhodnutie. Tieto okolnosti súd nevyhodnotil pri možnom vylúčení jej zavinenia. Taktiež sa súd nedostatočne zaoberal otázkou premlčania nárokov voči žalovanému 2/.

Žalovaný 2/ sa písomne vyjadril k odvolaniu žalovanej 1/. Rozsudok súdu prvého stupňa považuje za vecne správny v otázke vznesenej námietky premlčania a odmieta tvrdenie žalovanej 1/, že žalovaný nebol oprávnený sankčný poplatok zraziť, ba dokonca, že svojvoľne a nezákonne siahol na zverenú prostriedky. Žalovaný 2/ nemal povinnosť skúmať, či je alebo nie je podľa ZKV oprávnený sankčný postih zraziť alebo nie, keďže so žalovanou 1/ platne uzatvorili zmluvy a konfirmácie, ktoré žalovaná 1/ riadne podpísala. Tieto skutočnosti žalovaná 1/ začala namietat až v odvolaní.

Preto navrhol, aby odvolací súd rozsudok v jeho časti týkajúcej sa žalovaného 2/ potvrdil.

Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovanej 1/ uviedol, že žalovaná 1/ bez uvedenia akýchkoľvek vážnych dôvodov 7. decembra 2005 zrušila ŠNTV predčasne, za čo banka uplatnila sankciu. Išlo teda o konanie, ktoré možno kvalifikovať ako hrubé porušenie odbornej starostlivosti pri výkone funkcie osobitnej správkyni. Žalovaná 1/ nemala ani uvažovať o realizácii takýchto finančných transakcií, pri ktorých by mohla byť za určitých podmienok sankcionovaná. Žalobca poukázal na výpoveď žalovanej 1/, že ukončenie a vybratie finančných prostriedkov už 7. decembra 2005 cca tri týždne po zrušení konkurzu krajským súdom, keď toto rozhodnutie súdu nebolo ešte právoplatné „to bola jediná chyba, ktorú urobila“, teda sama uznala svoje pochybenie, ktoré viedlo k vzniku škody. Žalobca sa zhoduje s názorom žalovanej 1/, že jeho nárok voči žalovanému 2/ premlčaný nie je a je názoru, že by odvolací súd mal napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací po zistení, že žalovaná 1/ podala odvolanie v zákonom stanovenej lehote a toto odvolanie má náležitosti vyžadované podľa § 205 O. s. p., prejednal odvolanie žalovanej 1/ v zmysle § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalovanej 1/ nie je možné vyhovieť.

Z obsahu odvolania žalovanej 1/ vyplýva, že žalovaná 1/ odvolaním napadla rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým bola zaviazaná zaplatiť žalobcovi sumu 68 281,70 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 6% p. a. od 7. decembra 2005 do zaplatenia, ako aj výrok rozsudku, ktorým bola žaloba voči žalovanému 2/ zamietnutá.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval, že na strane žalobcu došlo ku zmene, keďže uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1K/6/2013 zo dňa 4. júla 2013, zverejneného v Obchodnom vestníku pod OV 132/2013 dňa 11. júla 2013 (právoplatné a vykonateľné dňa 12. júla 2013) bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka Investičný fond PSIPS, a. s. "v likvidácii", so sídlom Rudlovská cesta 85, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 30 230 217 a za správcu konkurznej podstaty bol ustanovený Ing. Ladislav Kokavec, J. Várgu 16, 984 01 Lučenec. Správca konkurznej podstaty písomne oznámil odvolaciemu súdu, že ako správca konkurznej podstaty súhlasí s pokračovaním v súdnom konaní a žiadal, aby mu boli doručované písomnosti súdu, ako aj rozsudok v danej právnej veci.

Z tohto dôvodu odvolací súd pokračoval v odvolacom konaní so správcou konkurznej podstaty.

Najvyšší súd slovenskej republiky dôvody žalovanej 1/, týkajúce sa rozhodnutia súdu prvého stupňa voči žalovanému 2/ (dôvodnosť, resp. nedôvodnosť posúdenia vznesenej námietky premlčania žalovaným 2/ a jej preskúmanie súdom prvého stupňa) nepreskúmal, keďže na podanie odvolania voči rozhodnutiu súdu prvého stupňa, ktorým bola žaloba proti žalovanému 2/ zamietnutá, je oprávnený ten účastník konania, ktorému bola rozhodnutím súdu spôsobená ujma, ktorá priamo vyplýva z posúdenia práv a povinností účastníka konania, pričom podstatné je porovnanie výsledku sporu s nárokom uplatneným žalobcom v žalobe a nie subjektívne presvedčenie žalovanej 1/ o dôsledkoch vyplývajúcich pre ňu z rozhodnutia súdu prvého stupňa. V danej veci teda mohol podať odvolanie do časti rozsudku prvostupňového súdu, ktorým bola žaloba voči žalovanému 2/ zamietnutá žalobca. Žalobca tak neurobil, napriek tomu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil, pričom poukázal na vyhodnotenie dôvodnosti, resp. nedôvodnosti vznesenej námietky premlčania žalovaným 2/ zo strany prvostupňového súdu, s ktorým nesúhlasil, ale odvolanie nepodal.

Odvolací súd odvolanie žalovanej 1/ smerujúce voči časti rozsudku, ktorou bola žaloba voči žalovanému 2/ zamietnutá, vyhodnotil ako odvolanie podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený, a preto ho podľa § 218 ods. 1 písm. b/ O. s. p. ho odmietol.

Podstatou odvolania žalovanej 1/ je výrok rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bola zaviazaná na zaplatenie istiny vo výške 68 281,70 eur s príslušenstvom.

K námietke odvolateľky, že v zmysle § 33 ods. 1 písm. d/ ZKV sú z uspokojenia vylúčené mimozmluvné alebo zmluvné sankcie postihujúce majetok úpadcu, ak nárok na ne vznikol, boli uložené alebo prirástli po vyhlásení konkurzu, odvolací súd zaujal toto stanovisko:

Za mimozmluvné sankcie postihujúce majetok úpadcu treba vo všeobecnej rovine považovať najmä všetky zákonné sankcie, ktoré vznikli pred alebo i po vyhlásení konkurzu a smerujú proti úpadcovi bez toho, aby ich úpadca na seba zmluvne (dobrovoľne) prevzal. Ide o peňažné tresty uložené súdmi podľa Tr. Z., pokuty uložené orgánmi verejnej správy a správne sankcie ukladané správnymi orgánmi podľa osobitných zákonov.

Za zmluvné sankcie, ktoré sú vylúčené v konkurze z uspokojenia sú pod týmito sankciami myslené akékoľvek zmluvné pokuty podľa § 544 a § 545 Občianskeho zákonníka (teda ide o právne prostriedky na zabezpečenie záväzkov) a § 300 až § 302 Obchodného zákonníka (zmluvná pokuta).

Odvolací súd je názoru, že v danej veci nejde o zmluvné a mimozmluvné sankcie, tak ako to má na mysli ustanovenie § 33 ods. 1 písm. d/ ZKV, ale ide o pohľadávku proti podstate vzniknutú po vyhlásení konkurzu, ktorú treba subsumovať pod náklady spojené s udržiavaním a správou podstaty podľa § 31

ods. 2 ZKV. Za náklady spojené s udržiavaním a správou podstaty možno považovať predovšetkým výdavky správcu konkurznej podstaty vzťahujúce sa priamo ku konkurznej podstate, vrátane výdavkov vzťahujúcich sa k prevádzkovaniu úpadcovho podniku. Ide najmä o výdavky za dodávku energií, opravy a údržbu majetku podstaty, náhrady za uvoľnenie bytu (odstupné), zaplatenie zmluvnej pokuty, úrokov z omeškania, poplatkov z omeškania, penále a iné sankcie zo záväzkových vzťahov a pod.

Teda odvolací súd mal za to, že sankcia žalovaného 2/ za predčasné ukončenie ŠNTV žalovanou 1/ súvisí s udržiavaním a správou podstaty, ktorú správcovia konkurznej podstaty vykonávajú pri výkone funkcie správcu a ktorá je charakterizovaná ako iná činnosť zameraná na zhodnotenie získaných finančných prostriedkov, získaných predajom konkurznej podstaty úpadcu. Takáto činnosť - zhodnocovanie výnosu z predaja konkurznej podstaty je závislá len na správcovi konkurznej podstaty (v danej veci na žalovanej 1/), pričom nie je povinnosťou správcu zhodnocovať finančné prostriedky získané predajom majetku úpadcu takýmto spôsobom. Platí, ako správne uviedol prvostupňový súd, že ak k takémuto kroku správca pristúpi, musí postupovať s odbornou starostlivosťou a zodpovedá za škodu vzniknutú porušením povinností, ktoré mu ukladá zákon, alebo mu ich uložil súd (§ 8 ods. 2 ZKV). Táto povinnosť sa vzťahuje aj na osobitného správcu konkurznej podstaty.

Je nesporné, že žalovaná 1/ ako osobitná správkyňa konkurznej podstaty (§ 9 ods. 1 ZKV) v zmysle opatrenia konkurzného súdu, dostala v predmetným opatrením také právomoci v danom konkurze, ktoré jej umožňovali konať ako správkyňa konkurznej podstaty, pričom správca konkurznej podstaty nemal žiadne kompetencie. Bolo v právomoci žalovanej 1/, aby nakladala z finančnými prostriedkami získanými predajom konkurznej podstaty, rozhodovala v rámci svojej činnosti o ich zhodnotení. Vzhľadom na jej ekonomické vzdelanie mohla a mala vedieť, aké následky sú spojené s predčasným vypovedaním ŠNTV, čo vo svojej výpovedi uznala ako jedinou chybu, ktorú urobila, keď predmetný ŠNTV vypovedala predčasne, napriek tomu, že uznesenie o zrušení konkurzu sa nestalo právoplatným a vykonateľným, a teda nebol dôvod na predčasné zrušenie ŠNTV.

Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov k námietke žalovanej 1. neprihliadol.

Súd prvého stupňa teda postupoval správne, keď z vykonaného dokazovania vyvodil vecne a právne správny názor, že konanie žalovanej 1/ spôsobilo škodu na konkurznej podstate úpadcu, pričom toto konanie bolo preukázané a napĺňalo všetky atribúty vyžadované pre posúdenie zodpovednosti za škodu zo strany žalovanej 1/ (porušenie právnej povinnosti- žalovaná 1/ nepostupovala pri vypovedaní ŠNTV s odbornou starostlivosťou tak, ako jej to ukladal § 8 ods. 2 ZKV, vznik škody je následok porušenia § 8 ods. 2 ZKV vo výške 5 681 092,34 Sk - sankcia za predčasné ukončenie ŠNTV, čo sa prejavilo v sume poukázanej žalovaným na účet bežného účtu úpadcu vo výške 154 276 180,29 Sk, teda konaním žalovanej 1/ došlo k zníženiu vloženej istiny 159 850 000,-- Sk na 154 276 180,29 Sk, pričom medzi porušením právnej povinnosti žalovanej 1/, aby vykonávala funkciu osobitnej správkyne s odbornou starostlivosťou (§ 8 ods. 2 ZKV) a vznikom škody je príčinná súvislosť a rovnako bolo súdom prvého stupňa preukázané zavinenie žalovanej 1/, ktorá z neobľahčivosti nezhodnotila všetky dôsledky svojho konania). Odvolací súd sa stotožnil s postupom prvostupňového súdu, ktorý zohľadnil pri stanovení výšky škody konanie žalovanej 1/, keď táto uzatvorila so žalovaným 2/ dňa 7. decembra 2005 novú confirmáciu, na základe ktorej vložila istinu vo výške 154 280 000,-- Sk pri úrokovej sadzbe 2,9% so splatnosťou vkladu k 7. decembru 2006, pričom v deň splatnosti vkladu bola na účet úpadcu prevedená suma 157 908 000,-- Sk (istina 154 280 000,-- Sk + úroky 4 474 120,-- Sk - daň 19% = 850 082,-- Sk, teda úroky predstavovali sumu 3 624 038,-- Sk). Súd prvého stupňa preto postupoval správne, keď od sumy 5 681 092,34 Sk odpočítal sumu 3 624 038,-- Sk a stanovil výšku škody na 2 057 054,34 Sk (68 281,70 Sk).

Odvolací súd preto vyhodnotil námietku žalovanej 1/, že nedošlo ku škode a že následky sú pre žalobcu vzhľadom na celkové majetkové pomery minimálne, ako nedôvodnú a neprihliadol k nej.

Žalovaná 1/ v odvolaní namietla, že súd prvého stupňa nevyužil svoje moderačné právo náhradu škody žalovanej primerane neznižil podľa § 450 Občianskeho zákonníka vzhľadom na jej osobné a majetkové

pomery.

Podľa ust. § 450 Občianskeho zákonníka z dôvodov hodných osobitného zreteľa súd náhradu škody primerane zníži. Vezme pritom zreteľ najmä na to, ako ku škode došlo, ako aj na osobné a majetkové pomery fyzickej osoby, ktorá ju spôsobila, prihliadne pritom aj na pomery fyzickej osoby, ktorá bola poškodená. Zníženie nemožno vykonať, ak ide o škodu spôsobenú úmyselne.

Žalovaná 1/ poukazuje na svoje osobné a majetkové pomery ako dôvod na primerane zníženie náhrady škody. Opomenula, že súd je povinný prihliadnuť aj na pomery poškodenej osoby, v danom prípade úpadcu, ktorý bol a je dlžníkom mnohých veriteľov, pričom práve finančné prostriedky získané predajom majetku z konkurznej podstaty mali a majú slúžiť na uspokojenie konkurzných veriteľov. Odvolací súd pritom vychádzal s prihliadnutím na pohľadávky veriteľov, ktoré neboli uspokojené v celom rozsahu, ale len pomerne, práve na túto skupinu fyzických a právnických osôb - veriteľov, na ktorých žalovaná 1/ pri správe finančných prostriedkov nemyslela, pričom ŠNTV mohol byť až do dňa splatnosti vkladu (1. júna 2007) vedený bez predčasnej výpovede. Rovnako odvolací súd prihliadol aj na konanie žalovanej 1/, keď po predčasnom ukončení ŠNTV (7. decembra 2005) uzatvorila so žalovaným 2/ nadlimitný termínovaný vklad s úrokovou sadzbou 2,9% a splatnosťou 7. decembra 2006. Žalovaná nezodpovedala, prečo neuzatvorila už 6. júna 2005 nadlimitný termínovaný vklad, ako to urobila 7. decembra 2005.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe vyššie uvedených skutočností dospel k názoru, že v predmetnej veci neboli splnené predpoklady pre zníženie náhrady škody pre žalovanú 1/.

K ďalším námietkam žalovanej 1/, uvedených v jej odvolaní, odvolací súd neprihliadol, keďže tieto produkovala po poučení o skončení dokazovania (č. l. 450) a odvolací súd ich vyhodnotil pre posúdenie predmetnej veci ako nedôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky považujúc rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti za vecne a právne správny, riadne odôvodnený, a preto ho podľa § 219 ods.1 O. s. p. potvrdil.

Keďže súd prvého stupňa si vo svojom rozsudku vyhradil rozhodnúť o trovách konania po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, odvolací súd s poukazom na ust. § 224 ods. 4 O. s. p. o trovách odvolacieho konania nerozhodol a bude preto úlohou súdu prvého stupňa, aby o nich rozhodol.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 34 Cbi/31/2009-508 zo dňa 28. júna 2013 rozhodol o návrhu žalovanej 1/ na oslobodenie od súdneho poplatku tak, že priznal žalovanej 1/ oslobodenie od súdneho poplatku za podané odvolanie.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že žalovaná 1/ podala odvolanie proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 34 Cbi/31/2009-453 z 18. februára 2013 a podala aj žiadosť o priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov, súčasťou ktorej bolo aj vyplnené tlačivo pre dokladovanie majetkových pomerov. Súd prvého stupňa po oboznámení sa s predloženým tlačivom, ktorým žalovaná 1/ dokladovala svoje pomery, rozhodol podľa ust. § 138 ods. 1 O. s. p., keď dospel k záveru, že žalovaná 1/ spĺňa toho času predpoklady pre oslobodenie od platenia súdnych poplatkov tak, ako je uvedené vo výroku uznesenia.

Žalovaná 1/ podala v zákonom stanovenej lehote proti tomuto uzneseniu súdu prvého stupňa odvolanie a navrhla, aby bolo uznesenie v zamietajúcej časti (nepriznanie oslobodenia pre celé konanie a so spätnou účinnosťou) zmenené tak, že oslobodenie bude priznané nielen pre odvolacie konanie, ale pre celé konanie so spätnou účinnosťou z týchto dôvodov:

Žalovaná 1/ žiadala o priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov na celé konanie, súd jej však priznal oslobodenie iba od poplatku za odvolanie, neuviedol, o ktoré odvolanie má ísť, či naposledy podané, alebo aj všetky prípadne v budúcnosti podané odvolania.

Zo žiadosti žalovanej 1/ nevyplynulo, že by ju žalovaná 1/ obmedzovala iba na časť konania, čo vyplýva zo žiadosti žalovanej 1/.

Z odôvodnenia uznesenia súdu prvého stupňa nie je zrejmé, prečo súd priznal oslobodenie iba na časť konania, keď konštatuje, že žalovaná spĺňa podmienky pre oslobodenie od súdnych poplatkov.

Nárok žalovaná 1/ uplatnený v značnej výške považuje za neoprávnený, pričom platobným rozkazom bola zaviazaná k jeho zaplateniu bez možnosti vyjadriť sa k oprávnenosti nároku a predkladať dôkazy. Pokiaľ je bránenie sa nároku spojené s uvalením veľkého finančného bremena spočívajúceho v súdnom poplatku za odpor, nastáva situácia porušovania práva na spravodlivý proces garantovaný čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal odvolanie žalovanej 1/. V zmysle ust. § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k názoru, že odvolaniu žalovanej 1/ nie je možné vyhovieť.

Žalovaná 1/ namieta, že žiadala o oslobodenie od súdnych poplatkov pre celé konania žiadosťou z 11. júna 2013, pričom petit jej žiadosti znel: „Odporkyňa 1/ žiada o priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov (č. l. 497).

Odvolací súd vychádzajúc z predmetnej žiadosti žalovanej 1/ nedospel k záveru, že žiada o oslobodenie od súdnych poplatkov pre celé konanie so spätnou platnosťou. Ak žalovaná poukazuje na platobný rozkaz č. k. 1 Rob/133/2007-59 zo 16. marca 2007, vydaným Okresným súdom v Banskej Bystrici, proti ktorému podala odpor, žalovaná 1/ podala na Krajský súd v Banskej Bystrici žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov 3. decembra 2007, o ktorej rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 34 NcCb/21/2007-135 dňa 12. februára 2008 tak, že žalovanej nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov, keďže súd zistil, že žalovanej ako osobitnej správkyňi bol opatrením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 51-24K 83/00-137 dňa 19. januára 2005 daný súhlas na vyplácanie preddavkov na hotové výdavky súvisiace s výkonom správy s účinnosťou od 1. januára 2005 vo výške 90 000.-Sk mesačne a opatrením toho istého súdu z 19. januára 2005 č. k. 51-24K 83/00-1702 bol daný súhlas na vyplatenie výdavkov súvisiacich s realizáciou rekonštrukcie účtovníctva úpadcu vo výške 2 640 000,-- Sk bez DPH. V konaniach vedených pod č. k. 51-24K 11/94 bol udelený súhlas na vyplácanie preddavkov na hotové výdavky vo výške 50 000,-- Sk mesačne a v konaní sp. zn. 28K 218/02 bol opatrením daný súhlas na vyplatenie výdavkov predpokladaných na rekonštrukciu účtovníctva do roku 2006 vo výške 651 168,-- Sk. Súd preto konštatoval, že majetkové pomery nie sú dôvodom na priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov.

O odvolaní žalovanej 1/ proti tomuto uzneseniu rozhodol odvolací súd uznesením sp. zn. 2 Obo 57/2008 dňa 25. júna 2008 tak, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil.

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením priznal oslobodenie od súdnych poplatkov žalovanej 1/ za podané odvolanie.

Podľa ust. § 138 ods. 1 O. s. p. na návrh môže súd priznať účastníkovi celkom alebo sčasti oslobodenie od súdnych poplatkov, ak to pomery účastníka odôvodňujú a ak nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva. Ak nerozhodne súd inak, vzťahuje sa oslobodenie na celé konanie a má i spätnú účinnosť, poplatky zaplatené pred rozhodnutím o oslobodení sa však nevracajú.

Z napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa jasne vyplýva, že oslobodenie od súdnych poplatkov pre žalovanú 1/ sa vzťahuje za podané odvolanie. Tvrdenie odvolateľky, že nie je v napadnutom uznesení uvedené, na ktoré odvolanie sa vzťahu, považoval odvolací súd za právne vykonštruované, nemajúce oporu v napadnutom uznesení. Predmetné uznesenie v záhlaví jasne definuje konanie účastníkov konania, ako aj predmet sporu, ako aj návrh žalovanej 1/ o oslobodenie od súdnych poplatkov. Taktiež

výrok presne stanovuje, na aký úkon spoplatnený v zákone o súdnych poplatkoch, ktorého neoddeliteľnou súčasťou je Sadzobník súdnych poplatkov, sa oslobodenie od súdnych poplatkov vzťahuje na žalovanú 1/, a to na odvolanie. Žalovaná 1/ nepreukázala a v spise sa ani nenachádza nejaké jej ďalšie odvolanie, ktoré by potvrdzovalo jej námietku o nejasnosti napadnutého uznesenia.

Ak súd zistil, že boli splnené podmienky vyžadované v § 138 ods. 1 O. s. p. na oslobodenie žalovanej 1/ od súdnych poplatkov, neznamena to, že tieto boli splnené aj v čase podania žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov 3. decembra 2007 (č. l. 118). Odvolací súd poukazuje na predmetné uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 34 NcCb/21/2007-135, ako aj výpis zo živnostenského registra žalovanej 1/, podnikajúcej pod obchodným menom Ing. Oliva Naništová EKOS.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dospejúc k záveru, že v predmetnej veci sa žalovanej 1/ rozhodnutím súdu prvého stupňa nesťažil praktický a účinný prístup na súd, napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods.1 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.